

درجه

نقد و نظری بر نمایش «لانه خرگوش»

یک الگوی روان‌شناسانه

- گروه هنر**: در نشست نقد و بررسی نمایش «لانه

خرگوش»، نوشته دیوید لیندزی ابر، نویسنده آمریکایی و کار مهدی صباغی، دو منتقد کانون ملی تاکید کردند که این نمایش می‌تواند یک الگوی اجرایی برای گروه‌های ایرانی باشد که هم حالت درمانی دارد و هم به لحاظ بازیگری و بروز احساسات همه‌چیز به‌درستی مهار و هدایت شده است. مهدی صباغی، کارگردان نمایش لانه خرگوش، فعالیت‌های تئاتری خود را از سال ۸۰ در دانشگاه آغاز کرد. او اولین کارگردانی خود را به نام «دارا انار ندارد» در جشنواره طنز اصفهان ۸۲ می‌داند و در سال ۸۵ نمایش «اگر باران بارده» را در سالن سنگلج و سپس نمایش محیطی به نویسندگی رویا افشار و در سال ۹۲ نمایش «زمین‌لرزه» را در تالار حافظ به اجرا برده است. او علاقه خود را به کارهای رئالیسم (واقع‌گرا) می‌داند و این عمده‌ترین دلیل انتخاب و کارگردانی نمایش «لانه خرگوش» است و در این‌باره می‌گوید: لانه خرگوش را به این دلیل انتخاب کردم که ضمن آنکه از متن خیلی خوشم آمد، حس کردم در آن می‌شود بازیگری را خیلی بهتر تجربه کرد. البته این کارگردان با ایجاد تغییراتی در متن آن را به اجرا برده، او ضعف کار خود را بازیگری در اثری به کارگردانی خودش می‌داند، زیرا معتقد است از تمرکز کارگردانی و همچنین بازیگری می‌کاهد، اما از نتیجه راضی است.

شهرام خرازی‌ها، منتقد، درباره این نمایش گفت: تم نمایش لانه خرگوش سوگ است؛ سوگی که والدین برای ازدست‌دادن فرزندشان متحمل می‌شوند و به شکمشی تبدیل می‌شود که در ابتدا یک دعای عادی جلوه می‌کند، اما در طول نمایش به یک کشمکش و ستیز بزرگ تبدیل می‌شود؛ ستیزی که روی روابط آدم‌ها تأثیر می‌گذارد و سوگ در مسیر نمایش پررنگ‌تر می‌شود. مرد در مقابل زن می‌ایستد، برای جلوگیری از اعمالش، گرچه شاید زن مسیری را می‌پیماید که نادرست نیست.

واکنش شخصیت‌ها به یکدیگر بسته به روان‌شناسی آنها مهم است، همچنین متن نمایش‌نامه روان‌شناختی است؛ مسئله‌ای که سال‌ها در بُعد روان‌شناسی پرداخته شده و پرداخته می‌شود، زیرا همیشه با آن مواجه هستیم؛ ازدست‌دادن فردی که بسیار دوست می‌داریم و دیگر نیست و نبودش دشوار است و آن را مانند زخم همراه خود می‌دانیم. همچنین شخصیت‌های نمایش و دنیای بازیگری در اجرای لانه خرگوش پریهاسـت. بازیگرانی که قدرت مانور و فرصت دیده‌شدن می‌یابند. احساسات مربوط به شخصیت‌های نمایش برای بازیگران سخت و حساس است. تماشاگر انتظار گریه برای مادر مانند صحنه‌ها و نقش‌های کلیشه‌شده دارد، اما او بسیار با نوسان احساسات کنترل‌شده شخصیت نمایش را مسلط و متمرکز بازی می‌کند و البته هدایت کارگردان بی‌تأثیر نیست و مانند دوربینی شاهد لحظه‌به‌لحظه تمرین و بازی آنها بوده و کم‌وزیاد و اصلاح لازم را انجام داده است. بازیگران روی صحنه راحت و به دور از هیجان‌های مازاد به بازی پرداخته‌اند. با اشاره به کلیدی‌بودن صحنه گفت‌وگوی مادر و دختر که هر دو فرزند از دست داده‌اند، دختری که کودکانی را در یک تصادف از دست داده و مادرش که یک جوان ۳۱ ساله را به دلیل مصرف مواد مخدر از دست داده است، باید گفت: زمانی که دختر از مادر سوال می‌پرسد: تمام می‌شود؟ که درواقع این نبودن و این داغ برجامانده هرگز تمام نمی‌شود و فقط با گذشت زمان، سوگ تسکین پیدا می‌کند.

رضا آشفته، منتقد و پژوهشگر، ارائه نمونه‌هایی مانند لانه خرگوش را که از ابعاد مختلف و چندلایگی برخوردارند، امری ضروری برای تئاتر ایران دانست که بشود مخاطب را با مسائل و درغده‌هایش رودررو کرد. خیلی‌ها در این کشور به دلیل بلایای طبیعی، جنگ، بیماری و تصادف و خیلی اتفاقات دیگر فرزندان خود را از دست داده‌اند، بنابراین دیدن لانه خرگوش یک نمونه از اجرایی است که حالت تریایی دارد، برای اینکه مادران و پدرانی که عزیز و فرزندى را از دست داده‌اند طبق روال به زندگی عادی برگردند و با آنکه یاد و خاطره آن عزیز هرگز کما نمی‌شود، اما در این مواجهه بین فایلبندی‌کردن خاطرات در ذهن و آلبوم‌کردن عکس‌ها و نگهداری برخی از یادگاری‌ها مسیر برای عادی‌شدن زندگی هموار خواهد شد. چنانچه در لانه خرگوش مرد با حضور در کلاس‌های روان‌شناسانه والدین فرزند ازدست‌داده زودتر به زندگی عادی دارد یا می‌گذارد، اما زن هم به مرور و به‌ویژه در پایان این آمادگی را برای تغییر در این حالت اندوه می‌یابد. او در جمع‌پندی تاکید کرد که اگر مهدی صباغی همان‌طور که خودش معترف است در لانه خرگوش بازی نمی‌کرد، بهتر به جزئیات کارش می‌پرداخت یا به دلیل دلیلی این بازی هم نیازتنش بازیگری برای این نقش بوده است و درعین‌حال اگر به طراحی صحنه گروه‌ها بیشتر توجه نشان دهند برای ارائه متون جامعه‌شناسانه و به‌ویژه روان‌شناسانه که علاوه‌بر بیرون و اتفاقات، ملاحظاتِی هم به جنبه‌های درونی اشخاص دارند بهتر می‌توانند مخاطبان را در جریان تحلیل‌های ناشی از متن قرار دهند که البته باز هم صباغی تاکید کرد که به دلیل وداجرانی‌بودن باید که به طراحی پرتابل فکر می‌کرده است. «لانه خرگوش» با دراماتورژی و کارگردانی مهدی صباغی، از ۱۹ اردیبهشت، در سالن سایه، ساعت ۲۰:۴۵ اجرا می‌شود و معصومه رحمانی، شیرین اسماعیلی، مهدی صباغی و مانی رحمانی در آن بازی می‌کنند.

پنجشنبه — ۲۶ اردیبهشت ۱۳۹۸

۱۰

۱۰

۱۰

۱۰

۱۸ کارشناس تئاتر در سمینار آسیب‌شناسی جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر که به دبیری مهرداد رایانی‌مخصوص و مدیریت اجرایی میلاد نیک‌آبادی برگزار شد، شرکت کردند و نقد و نظرای‌خود را ابراز کردند. ۱۸ کارشناس تئاتر برای ارائه نقطه‌نظراتشان به این سمینار که با تعیین موضوعاتی به شش پائل تفکیک شده بود، دعوت شدند که هرکدام در دو نوبت ۱۰دقیقه‌ای (مجموعاً ۲۰ دقیقه)، فرصت طرح‌نظر پیدا کردند و البته فرصتی ۲۵دقیقه‌ای هم برای پاسخ‌گویی به پرسش‌های حاضران، در پایان هر پائل ایجاد شد. مدیرکل هنرهای نمایشی (و رئیس جشنواره)، دبیر جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر و تعدادی از اعضای اصلی ستاد برگزارِ این جشنواره، ازجمله حاضران ثابت در تمامی این نشست‌ها بودند. آنچه در پی می‌آید، عاوانی است که بر مبنای گزارش مکتوب ارائه‌شده توسط روابط عمومی اداره‌کل هنرهای نمایشی، استخراج شده است.

مهم‌ترین عناوین مطرح‌شده در این سمینار:

۱-پائل اول با موضوع: «جایگاه، ضرورت، هویت و اهداف» رضا کیانیان:

– جشنواره ملی تئاتر از جشنواره بین‌المللی جدا و به‌صورت مرور اجراهای منتخب هرسال، توسط خانه تئاتر، برگزار شود.

– برای تقویت اجراهای عمومی (به‌خصوص در شهرستان‌ها)، فقط نمایش‌هایی که اجرای عمومی داشته‌اند، به جشنواره راه پیدا کنند.

– استان‌ها از طریق اختصاص بودجه‌های در اختیار، نمایش‌های منتخب تهران و خارج از کشور را به استان‌شان، دعوت کنند.

محمّدعلی خبری:

– شهرام خرازی‌ها، منتقد، درباره این نمایش گفت: تم نمایش لانه خرگوش سوگ است؛ سوگی که والدین برای ازدست‌دادن فرزندشان متحمل می‌شوند و به شکمشی تبدیل می‌شود که در ابتدا یک دعای عادی جلوه می‌کند، اما در طول نمایش به یک کشمکش و ستیز بزرگ تبدیل می‌شود؛ ستیزی که روی روابط آدم‌ها تأثیر می‌گذارد و سوگ در مسیر نمایش پررنگ‌تر می‌شود. مرد در مقابل زن می‌ایستد، برای جلوگیری از اعمالش، گرچه شاید زن مسیری را می‌پیماید که نادرست نیست.

واکنش شخصیت‌ها به یکدیگر بسته به روان‌شناسی آنها مهم است، همچنین متن نمایش‌نامه روان‌شناختی است؛ مسئله‌ای که سال‌ها در بُعد روان‌شناسی پرداخته شده و پرداخته می‌شود، زیرا همیشه با آن مواجه هستیم؛ ازدست‌دادن فردی که بسیار دوست می‌داریم و دیگر نیست و نبودش دشوار است و آن را مانند زخم همراه خود می‌دانیم. همچنین شخصیت‌های نمایش و دنیای بازیگری در اجرای لانه خرگوش پریهاسـت. بازیگرانی که قدرت مانور و فرصت دیده‌شدن می‌یابند. احساسات مربوط به شخصیت‌های نمایش برای بازیگران سخت و حساس است. تماشاگر انتظار گریه برای مادر مانند صحنه‌ها و نقش‌های کلیشه‌شده دارد، اما او بسیار با نوسان احساسات کنترل‌شده شخصیت نمایش را مسلط و متمرکز بازی می‌کند و البته هدایت کارگردان بی‌تأثیر نیست و مانند دوربینی شاهد لحظه‌به‌لحظه تمرین و بازی آنها بوده و کم‌وزیاد و اصلاح لازم را انجام داده است. بازیگران روی صحنه راحت و به دور از هیجان‌های مازاد به بازی پرداخته‌اند. با اشاره به کلیدی‌بودن صحنه گفت‌وگوی مادر و دختر که هر دو فرزند از دست داده‌اند، دختری که کودکانی را در یک تصادف از دست داده و مادرش که یک جوان ۳۱ ساله را به دلیل مصرف مواد مخدر از دست داده است، باید گفت: زمانی که دختر از مادر سوال می‌پرسد: تمام می‌شود؟ که درواقع این نبودن و این داغ برجامانده هرگز تمام نمی‌شود و فقط با گذشت زمان، سوگ تسکین پیدا می‌کند.

رضا آشفته، منتقد و پژوهشگر، ارائه نمونه‌هایی مانند لانه خرگوش را که از ابعاد مختلف و چندلایگی برخوردارند، امری ضروری برای تئاتر ایران دانست که بشود مخاطب را با مسائل و درغده‌هایش رودررو کرد. خیلی‌ها در این کشور به دلیل بلایای طبیعی، جنگ، بیماری و تصادف و خیلی اتفاقات دیگر فرزندان خود را از دست داده‌اند، بنابراین دیدن لانه خرگوش یک نمونه از اجرایی است که حالت تریایی دارد، برای اینکه مادران و پدرانی که عزیز و فرزندى را از دست داده‌اند طبق روال به زندگی عادی برگردند و با آنکه یاد و خاطره آن عزیز هرگز کما نمی‌شود، اما در این مواجهه بین فایلبندی‌کردن خاطرات در ذهن و آلبوم‌کردن عکس‌ها و نگهداری برخی از یادگاری‌ها مسیر برای عادی‌شدن زندگی هموار خواهد شد. چنانچه در لانه خرگوش مرد با حضور در کلاس‌های روان‌شناسانه والدین فرزند ازدست‌داده زودتر به زندگی عادی دارد یا می‌گذارد، اما زن هم به مرور و به‌ویژه در پایان این آمادگی را برای تغییر در این حالت اندوه می‌یابد. او در جمع‌پندی تاکید کرد که اگر مهدی صباغی همان‌طور که خودش معترف است در لانه خرگوش بازی نمی‌کرد، بهتر به جزئیات کارش می‌پرداخت یا به دلیل دلیلی این بازی هم نیازتنش بازیگری برای این نقش بوده است و درعین‌حال اگر به طراحی صحنه گروه‌ها بیشتر توجه نشان دهند برای ارائه متون جامعه‌شناسانه و به‌ویژه روان‌شناسانه که علاوه‌بر بیرون و اتفاقات، ملاحظاتِی هم به جنبه‌های درونی اشخاص دارند بهتر می‌توانند مخاطبان را در جریان تحلیل‌های ناشی از متن قرار دهند که البته باز هم صباغی تاکید کرد که به دلیل وداجرانی‌بودن باید که به طراحی پرتابل فکر می‌کرده است. «لانه خرگوش» با دراماتورژی و کارگردانی مهدی صباغی، از ۱۹ اردیبهشت، در سالن سایه، ساعت ۲۰:۴۵ اجرا می‌شود و معصومه رحمانی، شیرین اسماعیلی، مهدی صباغی و مانی رحمانی در آن بازی می‌کنند.

– کارها محدود شده و در انتخاب‌ها سخت‌گیری بشود و هیچ اجرای ضعیفی به هر بهانه‌ای (ازجمله حمایت)، از تهران یا شهرستان‌ها به جشنواره راه نیابد.

توحید معصومی:

– در شهرستان‌ها برای شرط اجرای عمومی پیش از جشنواره، مشکل وجود دارد. (از جمله به‌دلیل عدم‌برخورداری از کم‌کم‌هزینه‌های مناسب)؛ لزوم استمرار برگزاری جشنواره‌های استانی و احیای مجدد جشنواره منطقه‌ای.

کامران شهبازی:

– وجود مشکلات در داورِی‌های استانی و ضرورت حضور نماینده‌ای از طرف جشنواره به‌عنوان ناظر؛ ضرورت انجام نظرسنجی، به‌خصوص در استان‌ها و توجه به تفاوت در مسائل در اولویت هر استان / استفاده از داوران استانی، به‌جای اعزام تمامی داوران از تهران / سخت‌گیری در مورد حضور آثار و به‌خصوص کارهای استان‌ها و تبدیل سیستم سهمیه و کمی، به سیستم کیفی / و تشکیل شورایی برای انتخاب داوران و شکستن حلقه همیشگی و محدود داوران.

بررسی تحلیلی سمینار «آسیب‌شناسی جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر»

حذف تمام نمایش‌های خارجی فاقد کیفیت

مجید گیاهی، مدیر و پژوهشگر

۳- پائل سوم با موضوع: «داوری» محمدرضا خاکی:

– اشاره به کم‌سابقه‌بودن موضوع رقابت و داوری در جشنواره‌های معتبر جهان و به‌جای آن توجه به رویکرد ارزیابی عمومی و معرفی (از جمله بازار تئاتر) و جلب مدیران تئاتری، در بسیاری از جشنواره‌ها/ در بخش‌های جنبی (آف) می‌توان فرصتی برای عرضه کار هر علاقه‌مند و گروه شناخته‌نشده یا به بخش‌های رسمی جشنواره راه‌نیافته‌ای، فراهم کرد/ ممکن‌نبودن داوری به‌خاطر تنوع انواع تئاتر‌های ارائه‌شده/ توجه به تمرکززدایی، در برابر سیاست مرسوم و متداول تمرکزگرایی.

فارس باقری:

– فقدان نظریه و استراتژی، موجب انسداد فعلی شده است. جشنواره فقط یک آیین نیست که اهمیت داشته باشد، بلکه لازم است اهدافی را دنبال کند و تنها نظریه است که به پدیده‌های آشفته و متشتت، صورت‌بندی می‌دهد.

در این نظریه باید به تئاتر ایران نظر داشت و نه فقط تئاتر تهران.

– تغییر از نگاه رایج کُنی و توجه به توده‌های تماشاگران، به نگاه کیفی به مخاطبان خاص، از طریق اتخاذ یک استراتژی.

بهزاد آقاچامالی:

– دعوت از کارشناسان خارج از تئاتر، چون جامعه‌شناسان و ... برای بررسی و آسیب‌شناسی جشنواره/ تغییر نگرش ساختن هویت از طریق داوری در جشنواره‌ها، به ساختن هویت توسط خود جشنواره‌ها (اهمیت انتخاب آثار در جشنواره)/ اهمیت گروه داوری متخصص و مردوددانستن اینکه هر هنرمندی الزاماً داور مناسبی هم هست/ حذف مسابقه بخش بین‌الملل/ تشکیل شورایی از عقالی تئاتر و دبیران ادوار مختلف جشنواره به‌عنوان هیئت امناء و داوری مرور تئاتر‌ها بی‌معنا و متأثر از برخوردهای انجام‌شده با آثار است و لازم است داوری تنها برای تولیدات تازه انجام بشود.

۴- پائل چهارم با موضوع: «ساختار اجرایی و هنری» بهروز غریب‌پور:

– نپذیرفتن موارد تحمیلی که در برنامه‌ریزی اولیه، پیش‌بینی نشده است. داشتن بلندپروازی معقول و یک هدف مشخص از طرف دبیر/ بهتر است جشنواره ترکیبی از آثار مرور و تولیدی باشد. / بهتر است وسع باشد تا محدود و افراد و جریانات تازه را معرفی کند. / بهتر است جشنواره مکان عرضه تولیدات حرفه‌ای باشد تا تجربی، نیمه‌حرفه‌ای و آماتور.

حسین مسافراستانه:

– نبودن برنامه‌ای مشخص و برگزاری جشنواره به‌صرف برگزارشدن جشنواره، وجود برنامه مجهر از انتخاب دبیر است.

– انتخاب دبیر، پس از اعلام اهداف و سیاست‌های مجمعی از فیلسوفان و هنرمندان و جمع‌آوری برنامه‌های متقاضیان دبیری، آن هم برای بلندمدت و تغییر دبیر فقط در صورت اطمینان از ضعف آشکارش.

هنر

بررسی تحلیلی سمینار «آسیب‌شناسی جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر»

حذف تمام نمایش‌های خارجی فاقد کیفیت

۱۰

– جشنواره نباید تولیدمحور باشد. مگر تولیداتی معدود و گزیده و منطبق با اهداف/ حذف نگاه‌های دلسوزانه و حمایت‌های خاص، از جمله درباره آثار استان‌ها/ حذف نگاه سهمیه‌ای/ و برنذبودن و اعتبارنبودن شرکت در جشنواره که وجود رقابت می‌تواند آفت آن باشد.

ناصر حبیبیان:

– لزوم وجود نظام‌نامه.

– حذف بخش صحنه‌ای از جشنواره و تمرکز بر تئاتر‌های غیرصحنه‌ای، خیابانی و دیگر گونه‌های اجرایی، در جهت تحقق شعار تئاتر برای همه.

۵- پائل پنجم با موضوع «فعالیت‌های بین‌الملل» قطب‌الدین صادقی:

– داشتن یک تعریف

– وجود دبیر هنری و انتخاب‌گران یا پژوهشگران هنری در جست‌وجوی برنامه‌های مناسب برای جشنواره.

– چرایی دعوت از آثار خارجی: آموختن تکنیکی با محتوایی با ادای احترام به فرهنگ‌های بزرگ جهان است. لازم است نگاه کمیّت‌گرا حذف شود، تنها نمایش‌هایی که آخرین دستاوردها و تکنیک‌های تئاتر جهان را نمایندگی می‌کنند، دعوت شوند.

– انتخاب اشخاص صاحب‌صلاحیت برای دعوت از آثار خارجی/ ایجاد امکان استمرار فعالیت برای دبیران موفق/ و مخالفت با داوری و رقابت.

محمدرضا علی‌اکبری:

– اجرای بخش‌های جشنواره می‌تواند در تمام طول سال برنامه‌ریزی شود/ محول‌کردن برخی انتظارات و توقعات موجود از جشنواره، به دیگر جشنواره‌ها/ درگیرکردن دانشگاه‌ها در برگزاری کارگاه‌های آموزشی و دیگر فعالیت‌ها و ایجاد نسبت بین این دو/ محدودنکردن حضور گروه‌های خارجی، فقط به یک یا چند اجرا و پیش‌بینی پائل‌ها، گفت‌وگوها و تالیفاتی در هر مورد. / انتخاب‌کننده آثار خارجی خیلی اهمیت دارد/ و در صورت عدم امکان توافق با گروه‌های شایسته، هیچ اشکالی ندارد در یک سال، میهمان خارجی نداشته باشیم.

آرش عباسی:

– اشتباه‌بودن شعار تئاتر برای همه/ مخالفت با برگزاری کارگاه‌های آموزشی و در عوض بهادادن به تعاملات و گفت‌وگوها/ مخالفت با بلیت‌فروشی و نگاه درآمدزایی به جشنواره/ حذف هیئت‌های انتخاب و انتخاب نهایی فقط از طریق خود دبیر/ و تنها نتیجه تعدد بی‌جهت آثار بین‌المللی، دورریختن پول است و بهتر است تعدادی معدود اما باکیفیت دعوت شوند.

۶- پائل ششم با موضوع: «چشم‌انداز جشنواره بر اساس الگوها و نمونه‌های جهانی» اصغر نوری:

– تقسیم‌بندی جشنواره‌ها به سه گروه: تقننی، تعلیمی و هنری که در گروه سوم هدف بهبود کیفیت تئاتر و معرفی تجربه‌های تئاتری است که نه هیئت انتخاب دارند و نه هیئت داوری، بلکه انتخاب را فقط شخص دبیر انجام می‌دهد. هر هدف جشنواره جبر چیست و به چه دلیل برگزار می‌شود؟

مهدی مشهور:

– حذف رقابت از جشنواره/ کاهش وابستگی دولتی و حرکت به‌سمت حذف آن/ انتخاب بخش‌های اصلی منحصراً توسط دبیر و گسترش بخش‌های جنبی (آف)/ و بودجه هر گروه نه براساس تنها اجرای آماده‌شده، بلکه براساس کل فعالیت‌هایش تعیین شود.

علی شمس:

– انتخاب بخش‌های اصلی منحصراً توسط دبیر / در کنار آن گسترش بخش‌های جنبی (آف و فرینج) و گسترده‌کردن فضای جشنواره به تمام شهر با توجه جدی و بیشتر به بخش‌های جانبی و غیراصلی/ غیررقابتی‌بودن / استمرار و تداوم کار و گسترش اختیارات دبیر/ تعیین اهداف مشخص و تولید مفهوم و محتوا/ ایجاد آرشو/ رزیدنسی و تعامل با دنیا.

بخش مسابقه اصلی رقابت می‌کند که او دو سال پیش از هفتم‌دین دوره جشنواره فیلم کن رئیس داوران این بخش بود. «فرانکی»، به کارگردانی آیرا ساکس، فیلم‌ساز آمریکایی، دیگر فیلم بخش مسابقه است. ایزابل هویر نقش فرانکی را بازی می‌کند و داستان درباره ماجراهایی است که برای سه نسل یک خانواده در یک روز تعطیل در شهر مسینا در پرتغال روی می‌دهد؛ شهری تاریخی که برای باغ‌های درندشت و ویلاها و قصرهای شیک شهرت دارد. گرگ کینی،بر ماریسا تومی، ژرمی رنیه و برندان گلینس از دیگر بازیگران «فرانکی» هستند. «بینوایان»، به کارگردانی لای لای، کارگردان ۳۹ ساله فرانسوی، از روی فیلم کوتاه ساخته خود او مقابل دوربین رفته است.

فیلم بخش مسابقه است، «The Wild Goose Lake»، با کارگردانی دیائو یینان، دیگر رقیب جایزه نخل طلایی کن است. این فیلم درباره یک کانگستر فراری است که برای نجات خانواده‌اش همه‌چیز را فدا می‌کند.

امسال در بخش رسمی جشنواره ۱۳ فیلم‌ساز زن حضور دارند که در بین آنها چهار نفر در بخش مسابقه رقابت می‌کنند، از جمله ماتی دیوپ، کارگردان سنگالی – فرانسوی که با «Atlantics»، اولین فیلم بلند داستانی خود، شانس دریافت جایزه نخل طلای کن را دارد. او اولین زن آفریقایی‌تبار است که در تاریخ جشنواره کن در بخش مسابقه حضور دارد.

جسیکا هاوزن، کارگردان اتریشی، دیگر فیلم‌ساز زن حاضر در بخش مسابقه است. او با فیلم «آینده‌گراییانه «جو کوچک» با بازی امیلی بیچام و بن ویشاو در بخش مسابقه حضور دارد. سلین سیاما، فیلم‌ساز ۴۰ ساله برنال، فرانسوا ژیرار و علی سلیمان از دیگر بازیگران این فیلم هستند.

کورلیو پورومپیو، فیلم‌ساز ۴۳ ساله رومانیایی، فیلم کم‌دی «The Whistlers» را به کن می‌آورد. داستان درباره یک افسر پلیس است که به جزیره آلبانیا می‌لاکومرا می‌رود تا هم زبان لاسیلو را یاد بگیرد و هم یک تاجر جنجالی را که در بخارست بازداشت شده آزاد کند. «The Whistlers» اولین فیلم پورومپیو است که در بخش مسابقه کن حضور دارد. فیلم برزلی «Bacurau»، به کارگردانی کلبر مندوسا فیو و ژولیانو دورلیس با بازی باربارا کولن، سونیا براگا و اودو کی‌ر درباره اتفاقات عجیبی است که وقتی رئیس یک خانواده در ۹۴ سالگی انجام دهد و یک نویسنده شود.

۱۰

۱۰

۱۰

۱۰

● چهارشنبه، ۲۵ اردیبهشت، مراسم تشییع پیکر بهنام صفوی، خواننده پاپ کشورمان، در خانه هنرمندان شهر اصفهان با حضور چهره‌های مطرح موسیقی و علاقه‌مندان او برگزار شد. در ابتدای مراسم بدرقه پیکر او، حدالته صفوی، پدر بهنام صفوی گفت: «من آخرین لیخنند پسرم را دو روز پیش از فوت، زمانی که حالش بد بود دیدم؛ من از او خواستم که برایم بخندد و او تمام تلاشش را کرد تا با آن حال بیمار لیخنند بزند؛ آخرین لیخنندی که در یاد من خواهد ماند. من به بهنام گفتم خودت را تسلیم خواست خداوند کن و آرام بگیر؛ آنجا بود که آخرین اشک هایش را دیدم». او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «من مرگ پسرم را اتفاقی ناخوشایند نمی‌دانم، چراکه هر کس باید روزی طعم آن را بچشد. من خوشحالم که پسرم به دیار زندگی جاویدان سفر کرده است و دیگر مثل روزهای سخت و سنگین نفس نمی‌کشد؛ از این بابت خوشحالم و مطمئن هستم که پسرم در دیار دیگر زندگی خوبی خواهد داشت».

محمّدعلی جعفری، معاون امور هنری و سینمایی اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان اصفهان نیز گفت: «هنرمندان همیشه پایه‌بای مردم در غم و شادی آنها حضور دارند و مردم نیز هنرمندان را در لحظات آسان و سخت تنها نمی‌گذارند». پس از اقامه نماز میت بر پیکر بهنام صفوی، پیکر او برای تدفین به شاهین‌شهر تشییع شد.

افشین هاشمی با «دروغ» به صحنه می‌رود

● گروه هنر: افشین هاشمی به‌زودی با نمایش دروغ نوشته فلوریا زلر به کارگردانی آریان رضایی به روی صحنه می‌رود. نمایش «دروغ» در مرز میان واقعیت و دروغ جالش‌های مختلفی را مقابل تماشاگران قرار می‌دهد. آریان رضایی، کارگردان این نمایش، تاکنون نمایش‌های متعددی مانند دیور، خاجاخطر، برلین، دستت را به من بده و رپرتواری مونو/شورایی را به روی صحنه برده است.

تالار حافظ میزبان «آنتیگونه» می‌شود

● نمایش «آنتیگونه» با کارگردانی احسان خیرمند، از بیست‌وسوم اردیبهشت در تالار حافظ اجرا می‌شود. نمایش آنتیگونه اثر ماندگار سوفوکل، با ترجمه نجف دریابندری و کارگردانی احسان خیرمند از ۲۳ اردیبهشت تا ۱۳ خرداد ساعت ۲۱:۳۰ در تالار حافظ روی صحنه می‌رود. در این نمایش بازیگران عدنان محمدی‌پور، ستایش زنبلی، علیرضا امین‌عطایی، کیانا امین‌عطایی و حامد مهدی‌نژاد هستند. تهیه‌کننده: سجّاد افشاریان و مجری طرح این برنامه مؤسسه فرهنگی-هنری اورنگ و موبایل اسکار است. در خلاصه داستان این نمایش آمده است: پولونیکس و اتئوکلس در جنگی بر سر به‌دست‌آوردن قدرت کشته می‌شوند. کرون پادشاه شهر در دستور می‌دهد پولونیکس به‌خاطر بی‌احترامی به قوانین شهر دفن نشود؛ اما آنتیگونه خواهر پولونیکس طبق فرمان خدایان برادرش را به خاک می‌سپارد و این باعث شوربختی آنتیگونه می‌شود...

«پسر دریا» در جشنواره «انسی» فرانسه

● گروه هنر: فیلم انیمیشن «پسر دریا» از تولیدات مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی به بخش مسابقه دورنمای فیلم‌های کوتاه جشنواره «انسی» فرانسه راه پیدا کرد. پنجاهونهمین دوره جشنواره انیمیشن انسی از ۲۰ تا ۲۵ خرداد ۹۸ در کشور انیمیشن برگزار می‌شود و فیلم انیمیشن «پسر دریا»، ساخته عباس جلالی‌کتا در بخش مسابقه دورنمای فیلم‌های کوتاه این جشنواره معتبر جهان روی پرده می‌رود. انیمیشن کوتاه «کرگم و گله می‌برم» ساخته امیرهوشنگ معین نیز دیگر اثر ایرانی پذیرفته‌شده در این بخش رقابتی جشنواره انسی فرانسه است. امسال سه‌هزارو ۶۹ فیلم انیمیشن از ۹۴ کشور جهان متقاضی شرکت در انسی ۲۰۱۹ بودند که در مجموع ۲۰۰ فیلم برای بخش‌های رسمی این جشنواره پذیرفته شده. بخش دورنمای فیلم‌های کوتاه انسی، ۲۳ فیلم از کشورهای ایران، کرواسی، آمریکا، آلمان، برزیل، چین، پرو، یونان و... حضور دارند. جشنواره بین‌المللی فیلم انیمیشن «انسی» ضمن آنکه فرصتی برای رقابت بهترین تولیدات انیمیشن کوتاه، بلند، تلویزیونی و سفارشی است، هر سال مشهورترین انیمیشن‌سازان و معتبرترین فعالان صنعت انیمیشن را گرد هم می‌آورد. برگزاری بازار فیلم میفا MIFA و کارگاه‌های آموزشی درباره آخرین دستاوردهای تخصصی دنیای انیمیشن، از دیگر بخش‌های این جشنواره معتبر ۵ساله است.